

Nr 156.

Ankom till riksdagens kansli den 18 maj 1917 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående reglemente för avlöning vid armén på krigsfot (krigsavlöningsreglemente).
(2:a avd.)

I en den 4 april 1917 till riksdagen avlåten, till statsutskottets förberedande behandling överlämnad proposition, nr 191, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över lantförsvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med de såsom bilagor A och B vid statsrådsprotokollet fogade förslag, utfärda reglemente för avlöning vid armén på krigsfot (krigsavlöningsreglemente) samt kungörelse om ändrad lydelse av §§ 1, 3 och 4 i förordningen angående arméns förplägnad vid mobilisering och i krig den 16 juli 1906.

Såväl i fråga om den i ärendet förebragta utredningen som beträffande de framlagda författningsförslagen får utskottet hänvisa till återopade statsrådsprotokollet med bilagor.

I anledning av Kungl. Maj:ts förslag bemyndigade 1914 års senare riksdag samt 1915 och 1916 års riksdagar Kungl. Maj:t att utfärda reglemente för avlöning vid armén på krigsfot samt kungörelse om ändrad lydelse av vissa paragrafer i förordningen angående arméns förplägnad vid mobilisering och i krig den 16 juli 1906, varvid giltighetstiden för de utfärdade författningarna dock varje gång inskränktes till nästföljande år. I sin skrivelse i ärendet anmälde 1916 års riksdag, att riksdagen ansett, att jämväl det då föreliggande förslaget endast borde erhålla provisorisk karaktär samt utfärdas att gälla till och med utgången av år 1917. I detta sammanhang uttalade riksdagen även sin förväntan, att tillfälle måtte beredas 1917 års riksdag att i god tid taga ärendet under förnyad och definitiv prövning.

Utskottets
yttrande.

Sedan ärendet undergått ytterligare utredning, har Kungl. Maj:t nu åter för riksdagen framlagt ett förslag till krigsavlöningsreglemente, vilket är avsett att vinna definitivt fastställelse. Detta förslag skiljer sig i åtskilliga avseenden från det nu gällande. På grund av den sena tidpunkten för framläggandet av denna proposition, vilken icke förrän den 17 april innevarande år avlämnades i riksdagen, har utskottet emellertid icke kunnat ingå i den omfattande sakliga prövning, som ärendet fordrar, om förslaget skall definitivt kunna fastställas. Utskottet har icke heller kunnat medhinna en grundlig granskning av förslaget till reglemente i de avseenden det avviker från det nu gällande. Under sådana omständigheter har utskottet ansett det lämpligast, att giltighetstiden för det nu gällande reglementet ävensom för ovanberörda kungörelse utsträcker till den 1 juli 1918 och vill utskottet uttala den förväntan, att tillfälle måtte beredas 1918 års riksdag att i god tid taga ärendet under förnyad prövning i och för definitivt avgörande av denna fråga.

Utskottet får således hemställa,

att riksdagen må, med avslag å Kungl. Maj:ts förevarande proposition, för sin del besluta, att det nuvarande, den 24 november 1916 utfärdade, intill utgången av år 1917 gällande reglementet för avlöning vid armén på krigsfot (krigsavlöningsreglementet) samt kungörelsen den 24 november 1916 om ändrad lydelse av §§ 1, 3 och 4 i förordningen angående arméns förplägnad vid mobilisering och i krig den 16 juli 1906 må fortfarande gälla intill den 1 juli 1918.

Stockholm den 18 maj 1917.

På statsutskottets vägnar:

AXEL EKMAN.